

Bijbels perspectief

Het woord van de week

2 Corintiërs 4:17

Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid.

Deze tekst wordt wat graag aangehaald om iemand die zich in een moeilijke situatie bevindt te bemoedigen. Daar is natuurlijk niks mis mee. Maar, hebt u de tekst wel eens in haar *eigenlijke* context laten spreken? Daarvoor moet je allereerst kijken naar wat er aan de tekst vooraf gaat en wat er volgt. Hoewel het mogelijk afschrikt, is in deze toch ook het door de vertalers gekozen opschrift richtinggevend: Goede moed, ook bij het sterven. Wel aan dat laatste moet je waarschijnlijk nog helemaal niet denken. Wanneer je echter vers 16 leest, wordt duidelijk dat ook die kant opdenken, de kant van een mogelijk sterven, wel degelijk door Paulus in het gekozen tekstvers doorklinkt.

Wat vers 16 zegt? Paulus schrijft daar het volgende: 'Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd'. Met het gebruik van het reden aangevende bijwoord 'daarom' koppelt Paulus hier terug naar wat hij in essentie even daarvoor heeft duidelijk gemaakt: het leven van Christus Jezus dat dankzij de opstanding voor de gelovige beschikbaar en toegankelijk is. Kijken we vervolgens wat hij in vers 16 met de wetenschap daarvan beschrijft. Het vervallen van onze uiterlijke mens. Dat doelt op niets minder dan wat elk mens vroeg of laat gaat ervaren: ouder worden. En wel een ouder worden dat zich in gebreken doet kennen. Voor de een is dat vroeger dan voor de ander, maar het is onherroepelijk. En wie er al mee geconfronteerd is of wordt, die zal het spreken van Paulus in dat verband over een 'last der verdrukking' maar al te goed begrijpen en misschien zelfs de toevoeging 'lichte' vanuit de ervaring willen weglaten. Je zult maar aan den lijve ondervinden dat je gezichtsvermogen, je gehoor, het lopen, het herinneren - en vul maar aan! - al maar minder en minder wordt. Je kunnen al meer beperkt wordt en de afhankelijkheid toeneemt. Dat je zelfs het idee hebt dat je niet alleen een last te dragen hebt, maar voor de ander naar je eigen gevoel een last begint te worden. En het lijkt dat de jaren al maar sneller voorbij gaan en dus... het sterven dichterbij komt! We zeggen wel eens iedereen wil graag oud worden, maar oud zijn dat is heel wat anders.

Wel, wie zich in bovenstaande herkent, wordt door Paulus nu juist in het gekozen tekstvers persoonlijk aangesproken! Let daarbij wel goed op! Paulus spreekt met het oog op het ouder worden en het dichterbij komende sterven *vanuit* het LEVEN. Het gewonnen leven dankzij de opstanding van Christus. Daarin is kracht! En wat voor kracht. Dat geeft hij ook in vers 16 aan: de uiterlijke mens mag dan wel vervallen, maar... de innerlijke wordt van dag tot dag vernieuwd! Verjongd. Dat is wat elk kind van God mag ervaren - in het ouder worden in het bijzonder! Ervaart u dat, ook in het ouder worden? Spreekt de Bijbel niet over het fris en groen blijven in geestelijke zin in de ouderdom (Ps. 92:13-16)? Daarom bepaalt ons de tekst bij één vraag: is het goed met mijn ziel? Dan jaagt zelfs de dood geen angst meer aan, dankzij het leven van en in Christus die waarachtig is, mijn rots (Ps. 92:16)!